

Samfunn

STUDENTEN

Trond Gjellum (40) vant Kunnskap Oslos pris med oppgaven «Skulle bare skremme'n!» - om identitetsskaping og rolleposisjonering i flerkulturelle ungdomsmiljøer på Oslos østkant.

Rollekikkeren

■ Gratulerer, hva skjer nå?

– Akkurat nå jobber jeg heltid med å få skrevet en dokumentarbok om temaet. Hvis alt går som det skal, burde boken være ute i løpet av 2012.

■ Hvorfor valgte du å studere ved UiO?

– Jeg tok en cand.mag-grad på Blindern på 90-tallet og jobbet etter det som lærer i Osloskolen i mange år. I 2008 bestemte jeg meg for å ta mastergraden i sosialantropologi, og det var utenkelig å studere et annet sted enn ved UiO. Sosialantropologisk institutt ved UiO har kompetansen og den bredden som jeg så kunne komme til nytte når jeg ville studere identitetsskaping og rolleposisjonering i flerkulturelle ungdomsmiljøer på Oslos Østkant.

■ Hva er det beste du har opplevd i studiene?

– Å bli kjent med så mange hardtarbeidende og spennende medstudenter i alle aldre. Det var veldig lærerikt. Og det fikk meg til å innse at det kommer mye urimelig kritikk av «late studenter».

■ Hva er best med Oslo som studieby?

– Det beste er at det er en by som kan by på så mange muligheter til å kunne avreagere fra studiene. Savnet etter et sentralt plassert studenthus, som for eksempel Samfundet i Trondheim, er der. Men det er andre muligheter til å få aktivisert seg. Det flyter over av gode kulturtilbud, er utesteder for enhver smak, marka som kan gi mye billig terapi og øyene der man etter en kort båttur kan finne sin egen skjærgårdspørle.

■ Hvor er du om tre år?

– Akkurat nå er det mange muligheter som frister. Det kan hende jeg underviser i videregående skole. Eller at jeg skriver på min neste bok. Eller at jeg driver med en doktorgrad. Mulighetene er mange!

JAKTEN PÅ INNVAJDRERNE ORGANISASJONSLIV

Verken forskere eller politikere vet noe særlig om hvordan innvandrersorganisasjoner fungerer eller hvordan de deltar i politiske prosesser. Forsker Marianne Takle skal finne ut mer.

Mariann Takle, Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring

AKTIVISME I Oslo har 28 prosent av befolkningen innvandrerbakgrunn. Med finansiering fra Kunnskap Oslo skal Marianne Takle ved NOVA (Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring) gjennomføre en postdoktorstudie for å finne ut hvilke faktorer som får innvandrerorganisasjoner til å delta i det politiske livet i Oslo.

■ Hva ønsker du å finne ut?

– Vi er vant til å behandle innvandrerorganisasjoner som passive mottakere av offentlige ordninger, og ikke som aktive medspillere. Men i dag har 28 prosent av Oslos befolkning innvandrerbakgrunn. Det betyr at vi må regne innvandrerorganisasjonene som premissleverandører. Min innfallsvinkel er at jeg studerer

innvandrerorganisasjonene som selvstendige aktører i sivilsamfunnet, med egne integreringsstrategier, og ikke bare som mottakere av myndighetenes integreringspolitikk.

Med dette utgangspunktet kan vi stille en rekke spørsmål. Hvordan påvirker statens og kommunens støtteordninger og reguleringer innvandrerorganisasjonenes virksomhet? Hvordan arbeider innvandrerorganisasjonene selv for å mobiliserer sine egne medlemmer til å delta i norsk politikk? Hvordan virker generasjonsforskjellene på den politiske aktiviteten? I Oslo

samarbeider innvandrerorganisasjonene i et felles råd. Hvordan formidler Rådet for innvandrerorganisasjoner i Oslo mellom innvandrerorganisasjonene og kommunen?

■ Hva er spesielt med Oslo?

– Innvandring er et urbant fenomen. De fleste med innvandrerbakgrunn velger å bo i byer. Slik er det over hele verden. Hver tredje person med innvandrerbakgrunn i Norge bor i Oslo. Hvis man vil forstå integreringsprosessene i Norge, er det nyttig å studere hva som skjer i hovedstaden. Det er stor aktivitet blant innvandrerorganisasjonene i byen. I fjor fikk ca. 200 forskjellige aktiviteter støtte fra staten og kommunen. Jeg er spesielt opptatt av den politiske aktiviteten som kommer ut av dette, og særlig i lokaldemokratiet.

■ Har du funnet noe som overrasker deg?

– Den negative overraskelsen er at innvandrerorganisasjonene driver med svært mye kultur- og folklørekulturaktivitet, og lite med norsk politikk. Den positive overraskelsen er hvordan innvandrerorganisasjonene fungerer som en arena for ressurssterke aktivister. Aktivistene er personer med innvandrerbakgrunn som tar initiativ til og gjennomfører tiltak for de andre medlemmene i organisasjonene. Jeg har studert innvandrerorgani-

Personer med innvandrerbakgrunn er like aktive i frivillig arbeid som etniske nordmenn.

Foto: Knut Falch/Scenpix

DELTA Det gambiske kvinnenettverket MKBN markerer sin motstand mot omskjæring/kjønnslemlestelse under en markering på Youngstorget.

sjasjonenes tiltak før kommunevalget høsten 2011, og her er aktivistenes rolle svært tydelig. Det er slående at mange av disse aktivistene har samme situasjonsforståelse, på tvers av landbakgrunn eller religion. De mener at det er viktig å delta politisk i Norge, og de begrunner det likt. De står frem som aktivister for demokrati og deltakelse. Slike ildsjeler er en nøkkelfaktor i integreringsarbeidet.

■ *Hvor mange innvandrersamfunn er det i Oslo?*

– Det eksakte tallet kjenner ingen. Men i 2011 hadde Oslo kommune registrert 283.

■ *Nordmenn sies gjerne å være medlem av minst fire organisasjoner. Hva med innvandrere?* Statistikken viser at personer med innvandrerbakgrunn er like aktive i frivillig arbeid som etniske nordmenn. Men de er i mindre grad medlem av de organisasjonene de arbeider for. Kanskje medlemskapsmodellen ikke oppleves som like relevant for alle?

■ *Hvilke innvandringsgrupper ser du på?*

– Alle grupper er med i undersøkelsen. Blant de som er registrert i Oslo kommune, har somalierne flest med 34 innvandrers-

amfunn, pakistannerne 28, tyrkerne har 16 og Sri Lanka har 11. Alle de andre landgruppene har færre organisasjoner. Det er også mange flernasjonale organisasjoner.

■ *Har du funnet noen andre interessante forskjeller når det gjelder politisk deltakelse?*

– Det viste seg at flertallet av innvandrersamfunnene hadde problemer med å motivere ungdommer til å delta før kommunevalget høsten 2011. Bare de tiltakene som var direkte rettet mot ungdom klarte å mobilisere ungdommer. Noen av de aktivistene jeg intervjuet forklarte det med at ungdommer er bedre orientert om hvordan det norske samfunnet fungerer enn foreldregenerasjonen. Andre avviste dette, og mente at ungdommer ikke er interessert i politikk. Mange mente at ungdommer er mer opptatt av sosiale medier, og er uinteressert i foreldregenerasjonens arrangementer.

I de sammenhengene jeg har studert, er det alltid flere menn enn kvinner, men kvinnene er absolutt til stede. Som regel er det menn som er ansvarlig for tiltak, slik at nesten alle de som har stilt opp til intervju har vært menn.

■ *Kan du anbefale spesielle tiltak på grunnlag av funnene dine?*

– Jeg er litt for tidlig i prosjektet til at jeg har lyst til å komme med noen forslag til tiltak. Men prosjektet har gitt meg stor tro på at innvandrersamfunnene har en viktig funksjon. Bare det å trekke personer med innvandrerbakgrunn ut av familien og privatsfæren og inn i aktiviteter i sivilsamfunnet er viktig i seg selv. Mange innvandrersamfunn setter i gang aktiviteter for å mobilisere medlemmene til å delta i majoritets-samfunnet. Det ser ut som om den offentlige støtten til innvandrersamfunnene virker positivt. Når prosjektet er ferdig håper jeg det kan bidra til en politikk som i større grad gjør innvandrersamfunnene til selvstendige politiske aktører. ■

ET URBANT FENOMEN

Over hele verden velger de fleste innvandrere å bo i byer. Oslo har en stor andel innvandrere, med bakgrunn fra hele verden. Å undersøke hva som skjer blant innvandrernes organisasjoner, er viktig for å forstå integrering.